

ฝ่ายมหายาน-สาขานิกาย- → ตูเจ้าเสือดาว!

♥ เวลาเกิดอารมณ์ ขุ่นข้องหมองใจ ก็ประคองใจเพ่ง
นั่งคิงแน่ว และก็ไม่ติด-ไม่ข้อง-ไม่หลง-ไม่ไหล → ไม่ไหลไป
ในอารมณ์เสียใดๆ-สลัดทิ้งออกไปเลย- อิศระสบายใจเข้าถึง
รูปเปอร์บุญ!! ธรรมะอริยะะ!!! โดยวิธี

☞ ส้ารวมใจมีสติพินิจเพ่งดู -เพ่งรู้ -เพ่งเห็น -ใจจด
-ใจจ่อ-จดจ้อง-มองดู-เพ่งจี้จี้ ดู ในสภาวะความเคลื่อนไหว-
ความเป็นไป-ความยักย้าย-ถ่ายเทแห่งอารมณ์เหตุผล-หน้าที่-
ส่วนประกอบ--วิบากทั้งหลายนั้นเฉยๆ ไว้ก่อนเดี๋ยวลีเอง

+ ธรรมะ ในศาสนาพุทธะ → เนื้อแท้ แก่นแท้

+ หมายถึง ธรรมะอริยะะ หรือศาสนาอริยะะ เป็น
สิ่งที่ ศาสดาเอกของโลก พระผู้นำทางสันติภาพถาวร ให้ความ
การระสูงสุด

➡ ยอดศาสนา จึงคือ ธรรมะอริยะะ ↔ ซึ่ง เข้าถึงได้
โดย กรรมวิธีประคับประคองใจ.....ถอยหลังมาตั้งหลัก.....เพ่งจี้
จี้ดู ที่ตรงกลางใจตัวเอง → ประคองใจเต๊ะทำดู.....ธรรมะ
แท้ที่เป็นสติปัญญาแก้ทุกข์ใจ. ธรรมะ → แก้ทุกข์ทางใจ
ศีลวินัยแก้ทุกข์ทางกาย

♣ หนึ่ง ที่ตั้งของการประพฤติกะทำการอบรม
(พูดช้าๆ สอนบ่อยๆ ทั้งอบรมทั้งตัวเอง) ให้ความจำเริญดี
ในความวิวัฒนาการของจิตใจ... เจริญทำให้มีทำให้เกิดขึ้น
มากๆ เจริญทำให้มีทำให้เกิดขึ้นบ่อยๆ + ทำให้เกิดขึ้น
เนืองๆ + ทำให้เกิดปะติดปะต่อ-ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เพื่อ
เป็นการพิสูจน์ดูให้เกิดความสว่างใจ และดำเนินจิตใจเข้า
สู่ระบบจิตใจอริยะะ: หรืออีกนัยยะหนึ่ง "ก็ว่าเป็น → แนวทางนิ
โรธธาตุหรือนิพพานธรรม" ทุกข์ใจไม่เป็น คือวิปัสสนากรรม
ฐานภาวนา และวิธีการปฏิบัติให้สำเร็จสาระคุณค่าประโยชน์
ถาวร โดยการสดับตรับฟังด้วยดี แบบประยุกต์ประกอบจิต มี
การทำกุศลโอบาย- อุบายวิธีฟัง แบบชาญผู้ฉลาด-มีกิริยา
ปฏิบัติอันส้ารวม ระมัดระวังสอดส่องดูจิตใจตัวเอง
เลือกเฟ้นอยู่กับอารมณ์ที่สติ-กลั่นกรองเอาอารมณ์ที่สติ
ไว้ในใจ....ทำในใจไว้สติ-เต๊ะทำดูเฉยๆ...“ประคองใจ
ไว้สติเรื่อยๆ ไป → ไม่ให้เสียความทรงตัวเฉยๆ ไว้
เดี๋ยวลีเอง” → แนวอริยะะ ↔ กาย+เวทนา+จิต+
ธรรม ล้วนแต่เป็นที่ตั้งของสติกำหนดรู้ให้ทันต่อเหตุ
การณ์ได้ : ขยายความ